

На наш погляд, доцільним також є внесення змін до КПК України, а саме викласти частину першу ст. 275 КПК України у наступній редакції: «Слідчий має право використовувати інформацію, отриману внаслідок конфіденційного співробітництва з іншими особами, або залучати цих осіб до проведення негласних слідчих (розшукових) дій у необхідних випадках».

Одержано 17.04.2018

УДК 328.185:354.33

Ярослав Олегович ЗАКОМОРНИЙ,

курсант групи Ф2-402 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри оперативно-розшукової діяльності

та розкриття злочинів факультету № 2 ХНУВС

кандидат юридичних наук, доцент Грабазій І. А.

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ В ПІДРОЗДІЛАХ МВС УКРАЇНИ: СТАН ПОШИРЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ БОРОТЬБИ

За результатами загальнонаціонального соціологічного дослідження «Громадяни України про безпеку: особистої, національної та її складових» (проводилося Центром Разумкова в 2017 році), саме корупцію українці визнали найбільшою внутрішньою загрозою для національної безпеки. Корупція випередила в рейтингу можливих загроз навіть загрозу економічної кризи, зростання злочинності, небезпеку від діяльності незаконних збройних формувань, існування олігархічних груп.

З метою більш детального роз'яснення даної проблеми, необхідно дати визначення такому явищу, як корупція. Отже, згідно з ЗУ «Про запобігання корупції», **корупція** – це використання особою, зазначеною у частині першій ст. 3 цього правового акту, наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині I ст. 3 цього Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей.

У згаданому вище соціальному дослідженні 76,6 % опитаних повідомили, що почувають себе абсолютно незахищеними від вимагання грошей чиновниками і корупції, а 77,3 % у діях української влади вбачають особисту загрозу. На думку громадян, суди є чи не найбільш корумпованими органами, а 79 % опитаних вважають поширеною корупцію в прокуратурі, 70,6 % – у правоохоронних структурах. Довіра громадян до судів і прокуратури вкрай низька, їм не довіряють 83,5 % та 80,2 %, відповідно. Навіть до новоствореного Національного антикорупційного бюро України, товариство відноситься насторожено – НАБУ довіряють лише 14,5 % і не довіряють 59,3 % при значному відсотку тих, кому важко відповісти (26,1 %).

Так, ця ракова пухлина під назвою «корупція» глибоко вкоренилась в українській державі та стала системною проблемою притаманною нашій системі державного управління. Проте боротьба з корупцією продовжується, що засвідчує приклад МВС України.

В 2017 році у міністерстві було прийнято Антикорупційну програму метою якої є:

- утворення ефективної системи запобігання і протидії корупції в апараті МВС, територіальних органах, закладах, установах і на підприємствах, що належать до сфери управління МВС;
- забезпечення створення та координація системи запобігання і протидії корупції в Головному управлінні Національної гвардії України, Національній поліції України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Державній службі України з надзвичайних ситуацій, Державній міграційній службі України;
- подальше впровадження механізмів прозорості, доброчесності, зниження корупційних ризиків у системі МВС та підвищення рівня довіри громадян до діяльності правоохоронних органів.

Також створюються суб'єкти безпосередньої правоохоронної діяльності, зокрема спеціально утворені для запобігання корупційним діям, їх викриття й розслідування. До них відносяться:

1. *відповідні підрозділи МВС України* (Головне управління по боротьбі з організованою злочинністю, управління, відділи і відділення територіальних органів).

Організація взаємодії ОВС з громадськими організаціями у сфері протидії корупції покладається на такі підрозділи МВС України: Департамент державної служби боротьби з економічною злочинністю, Департамент зв'язків з громадськістю та міжнародної діяльності, Головне управління по боротьбі з організованою злочинністю.

2. *податкова поліція* відповідно до покладених на неї завдань:

- приймає і реєструє заяви, повідомлення та іншу інформацію про злочини і правопорушення, віднесені до її компетенції, здійснює в установленому порядку їх перевірку і приймає щодо них передбачені законом рішення;
- запобігає, виявляє, припиняє корупційні діяння або інші правопорушення, пов'язані з корупцією, працівників органів державної податкової служби;
- здійснює відповідно до закону оперативно-розшукову діяльність, досудову підготовку матеріалів за протокольною формою. А також проводить дізнання та досудове (попереднє) слідство в межах своєї компетенції, вживає заходів до відшкодування заподіяних державі збитків;
- складає протокол про вчинення корупційного діяння або іншого правопорушення, пов'язаного з корупцією, відповідно до закону.

Отже, виходячи з вище викладеного матеріалу, можна зробити висновок, що корупція в МВС України явище не нове, проте протидіяти йому необхідно, щоб держслужбовці професійно та якісно здійснювали свої правоохоронні функції. Для цього необхідно, щоб співробітники всіх відомств МВС неухильно дотримувались норм Конституції України і діючого

законодавства, регулярно звітували населенню про свої дії, щоб громадськість змогла оцінити їх законність в рамках кожного підрозділу системи МВС України.

Одержано 17.04.2018

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ ТАКТИЧНОЇ ТА ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ
ФАКУЛЬТЕТУ № 3**

УДК 351.74(477)

Владислав Андрійович АНТОНОВ,

курсант групи Ф4-102 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 ХНУВС кандидат педагогічних наук, доцент Котельох М. О.

МАСКУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

На даний час в лавах Національної поліції маскуванню приділяється не достатньо уваги. Однострій структурних підрозділів поліції, окрім підрозділу спеціального призначення «КОРД», передбачає носіння однострою чорного кольору. На нашу думку, у багатьох випадках це викликає незручність, адже видає місцезнаходження співробітників поліції, допомагає правопорушникам контролювати ситуацію і вести вогонь у правоохоронців. А тому досконале володіння знаннями та навичками оптичного маскування сприятиме зменшенню ризику травмування чи загибелі серед особового складу, а також підвищенню успішності проведення спеціальних операцій, що полягають в розшуку та стеженні за правопорушником.

Для початку, наведемо визначення категорії «**оптичне маскування**» як «вид маскування, який передбачає проведення сукупності заходів у воєнний або мирний час з метою приховування від супротивника власного особового складу, а також введення його в оману стосовно власних намірів і розташування особового складу, споруд, вогневих позицій тощо».

Науковці виділяють наступні **складові оптичного маскування**:

1) силует – демаскуючий фактор, який притаманний будь-якому предмету і не змінює сили залежно від періоду доби. Зауважимо, що не зважаючи на домінуюче значення, цей чинник ігнорується при виконанні повноважень більшості працівників поліції.

2) форма – другий за значимістю чинник, який базується на усталених уявленнях щодо обрисів людського тіла та його частин, основних елементів одягу, зброї чи екіпіровки, які дозволяють виділяти людину з-поміж інших об'єктів і предметів навіть на значній відстані. Найкращий спосіб маскування обрисів – надання їм вигляду предметів навколишньої місцевості.

3) блиск – найпоширеніший демаскуючий фактор, який утворюється шляхом відбивання світла від нетонованих та відкритих відображаючих предметів (металеві та скляні елементи екіпіровки, шкіра). У статті 20 ЗУ «Про Національну поліцію» зазначається, що працівникам Національної поліції заборонено знімати чи приховувати нагрудний знак при виконанні повноважень. Окрім того, ми вважаємо, що окремі елементи однострою робітників підрозділу спеціального призначення «КОРД» (зброя, шоломи, захисні окуляри) також мають демаскуючі ознаки, а тому здатні суттєво вплинути на хід виконання окремих спеціальних операцій. Вирішення проблеми такого роду вбачається у матуванні блискучих частин.

4) колір – законодавством передбачено носіння поліцейськими однострою чорного кольору. На нашу думку, в деяких випадках колір форми доречно замінити на камуфляж для діяльності в міських умовах (передбачається поєднання білого, чорного, різних відтінків сірого кольору). Введення такого однострою допоможе працівникам поліції при виконанні окремих повноважень як на вулицях міста, так і всередині будівель.

Отже, на сучасному етапі працівники Національної поліції потребують розширення знань щодо принципів та особливостей оптичного маскування. Окрім цього, необхідно удосконалити окремі елементи їхнього однострою. Для правильного розуміння значимості перерахованих принципів, необхідно провести експеримент: надати деяким співробітникам унікальний однострій приділяючи посилену увагу навчанню особливостей візуального маскування. Результати експерименту пропонуємо застосувати для удосконалення застосування оптичного маскування в діяльності працівників Національної поліції України.

Одержано 17.04.2018

УДК 351.74(477)

Вадим Олександрович ГОВОР,

курсант групи Ф2-204 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 ХНУВС Свєтушок В. А.

ТАКТИЧНІ ОСНОВИ «ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ»

Тактико-спеціальна підготовка (далі – ТСП) є складовою частиною загальної професійної підготовки працівників поліції і включає в себе комплекс навчальних дисциплін, мета яких – навчання особового складу поліції вмілим діям в екстремальних ситуаціях, підготовка керівного складу до виконання службово-бойових завдань в умовах надзвичайних обставин у мирний і військовий час, а також тактика несення патрульної служби.